

Til Retsudvalget

Der er nogle punkter som jeg og mange af mine kollegaer undrer os over vedr. det der sker i politiet i øjeblikket, og kunne ønske en udtalelse om hvorvidt det er i tråd med de politiske ønsker – det er i hvert fald ikke i samklang med politireformen.

I forbindelse med sidste overenskomst blev det aftalt at hæve pensionsalderen, og nogle måneder senere får vi meddelelse om en frivillig tilbagetrædelsesordning, som primært er rettet mod ældre kollegaer.

Det virker paradoksalt at man siger til folk at de skal blive længere og derefter tilbyder en fratrædelsesordning, hvilket bringer mig til politiforliget sidste år, hvor det faste normativ blev fravalgt.

En del af lønsummen som spares ved reduktionen i antallet af politifolk vil man anvende til ansættelse af andre personalegrupper, som f.eks. kommunikationsmedarbejdere – skal de rådgive ledelsen i hvordan de skal besvare klager fra borgere der ikke kan få assistance fordi der er for få patruljer?

Da politireformen blev introduceret blev der lagt vægt på at der skulle flere patruljer på gaden, derfor kan det undre at der er accept af at der er sket en reduktion i antallet af patruljer, og dertil kommer at køretiderne er blev længere, og transport af anholdte kræver flere resurser da de skal samles, i dette tilfælde i Odense, hvor man før kunne anbringe dem der hvor de var anholdt.

Yderligere er tilgængeligheden til politiet blev forringet. Hvor man tidligere kunne rette personlig henvendelse 5 steder på Fyn er der nu kun Odense der har åbent efter kl. 1600 og i weekender. Dette gælder i øvrigt også for tlf. henvendelse.

Det er noget vi har fået tilfælles med de nye kommuner og det kommer nu også til sygehusene jf. den stundende debat om ventetider på skadestuerne.

Det er forunderligt at servicen for borgerne bliver ringere og ringere, og arbejdsforholdene bliver ringere, men forbruget af penge bliver ikke mindre.

m.v.h.

Arne Larsen

politiassistent